

писмо и по-уредно. По отличителны-тъ особенностъ въ почерка си, види-са, и двѣ-тъ да принадлежатъ къмъ края на XIII-ья вѣкъ, или къмъ начало-т-то-то на средня періодъ на языка. Отъ тѣхъ едно-т-то-то, е по-голѣмъ форматъ, ако и да са-види по-в-но-ново по пергамена и по писмо-то; но то има бѣлѣзы, коити показватъ, че то трѣба да не е преписано отъ соръръ оригиналь много по-древенъ отъ оригинала, отъ койтото йто было преписано по-напредъ друго-то, що не съ по-м-но-малкъ форматъ и що са-види за по-древнѣе отъ ъ итѣ първо-то. Тѣзи отличителны бѣлѣзы сѣ: 1) първовърво-то носи почъркъ на буквы-тъ си по-древенъ, дороо оро и н дѣлоба древность, на прим. на буквы-тъ: ш, щ, цц, ц, ъ, ц, ѱ, и други, до като въ друго-то тѣзи отличителностъ не са-види; 2) въ първо-то нѣкои думы са-срѣщатъ писаны напълно съ буквы, до като въ друго-то то-то тѣз сѣщи думы стоѣтъ съ титлы; 3) въ първо-то мнѣмно много нарѣдко са-срѣща предлогъ-тъ отъ писанъ ѿ, ѿ, ѿ, тѣ и гласна-та ѿ вмѣсто, о, а въ друго-то по-частото-то са срѣщатъ ѿ, ѿ.

Тѣзи четвероиевангелія и двѣ-тъ съдържатъ и сѣдържатъ избранны-тъ чѣтенія отъ четыри-тъ евангелиелгелисти за прѣзъ цѣла година отъ сѣкый евангелистъ тѣтъ от дѣлно. На едно-то, що не въ по-голѣмъ форматъ чѣтенія-та са-наченватъ отъ недѣля предъ Рождество Христово и слѣдоватъ за презъ цѣла година до сѣща-та недѣля; но то има и избранны чѣтѣ чѣтенія за светія-тъ за презъ година-та. Надъ сѣко чѣтѣ чѣтенія има назначено съ киноварь — день-тъ, въ който то-то трѣба то да са-чете, евангелистъ-тъ, отъ когото то-то не,